

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.416/1
van 12 november 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van artikel 15/2 van het koninklijk besluit van
9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij
herstructureringsen’

Op 11 oktober 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij herstructureringen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 november 2018. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 november 2018.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 ‘betreffende het activerend beleid bij herstructureringen’ te vervangen.

Artikel 1 van het ontwerp is de wijzigingsbepaling. Artikel 2 is een overgangsbepaling. Artikel 3 bepaalt dat het te nemen te besluit in werking treedt op 1 januari 2019. Artikel 4 is een uitvoeringsbepaling.

2.1. In de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar, enerzijds, artikel 6, § 1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI) en, anderzijds, de wet van 23 december 2005 ‘betreffende het generatiepact’.

Die bijzondere wetbepaling en die wet bieden echter geen rechtsgrond voor het te nemen besluit. Artikel 6, § 1, IX, BWHI bevat weliswaar de bevoegdheidsrechtelijke grondslag waarop het Vlaamse Gewest kan steunen om in de betrokken aangelegenheid regelgevend op te treden, maar biedt niet de vereiste rechtsgrond aan de Vlaamse Regering om het voorgelegde besluit te treffen. Ook de wet van 23 december 2005 bevat geen bepaling die rechtsgrond biedt om de ontworpen regeling aan te nemen, hetgeen door de gemachtigde overigens werd bevestigd.

2.2. Gevraagd welke bepalingen dan wel rechtsgrond zouden kunnen bieden voor het om advies voorgelegde ontwerp, verwees de gemachtigde naar artikel 5, § 1, 1°, a), en 2°, b), en § 2 van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”’ (hierna: VDAB-decreet).

2.2.1. Artikel 5, § 1, 1°, a), en 2°, b), van het VDAB-decreet luidt als volgt:

“Teneinde de in artikel 4 bedoelde missie waar te maken, vervult de VDAB de volgende taken:

1° algemene taken :

a) het bevorderen van en bijdragen tot de betere werking van de arbeidsmarkt;

[...]

2° taken op het vlak van de arbeidsbemiddeling:

[...]

b) de toekenning van tegemoetkomingen met als doel de aanwerving en de plaatsing van werkzoekenden en werknemers te bevorderen;”.

Op grond van artikel 5, § 2, van het VDAB-decreet kan de Vlaamse Regering “nadere regels uitvaardigen betreffende de in artikel 5, § 1, vermelde aangelegenheden. In deze regels kunnen de taken van het agentschap verder worden gepreciseerd en/of geconcretiseerd”.

2.2.2. Vastgesteld moet worden dat met het ontworpen artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006, dat betrekking heeft op het verstrekken van een tegemoetkoming aan de werkgever in herstructurering voor bepaalde outplacementkosten, uitvoering wordt gegeven aan de nieuwe, specifieke bevoegdheid bepaald in artikel 6, § 1, IX, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, die ingevolge de Zesde Staatshervorming is overgedragen aan de gewesten. Die te regelen aangelegenheid kan dan ook geenszins worden beschouwd als een onderdeel van de “algemene taak” van de VDAB inzake “het bevorderen van en bijdragen tot de betere werking van de arbeidsmarkt” of als een (specifieke) taak “op het vlak van de arbeidsbemiddeling”. Bijgevolg kan de machtiging aan de Vlaamse Regering die is opgenomen in artikel 5, § 2, van het VDAB-decreet niet dienstig worden ingeroepen om die aangelegenheid nader te regelen.

2.3. Aangezien de Raad van State, afdeling Wetgeving, geen andere dienstige rechtsgrond ziet, moet worden geconcludeerd dat het ontworpen besluit van de Vlaamse Regering in de huidige stand van de wetgeving rechtsgrond ontbeert. Het ontwerp kan dan ook eerst doorgang vinden dan nadat daarvoor door de decreetgever in een deugdelijke rechtsgrond is voorzien.

Gelet hierop, onthoudt de afdeling Wetgeving zich van een nader onderzoek ervan.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH